

A német példa

2022 február 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Földi László lerántotta a leplet a németekről!

Az, hogy valami nem stimmel Németországban, egyre jobban el?türemked? tényszer?ség. Komoly gondokkal és kevésbé kezelhet? helyzetekkel kénytelenek megbirkózni a több mint nyolcvanmilliós országban. S ha ez nem lenne elég, tátongó szakadék nyílik a politikai vezetés és a választók tömegei között. Miért, hogyan és mi a kiút?

Mélységi elemzés helyett inkább vegyük számba a visszasságokat, vagy szabatosabb fogalmazással: a már-már érthetetlen élethelyzeteket.

A 2015-ben indított „nyitott határok” politikája következményeit taglalni sem érdemes, hisz csak rá kell nézni Németország térképére, és lassan nincs olyan terület – különösen a volt NDK-régióban –, ahol ne jelent volna meg az illegálisan ott tartózkodók által gerjesztett problémák tömege.

Az alapvet? és megoldhatatlan feszültség lényege, hogy az újonnan érkez?ket semmilyen szinten nem lehet integrálni, nem érzik magukénak a befogadó társadalom jogos elvárásait. Külön világokat, különböző? kultúrákat kényszerítenek az együttélésre, a tapasztalatok alapján kevés sikerrel.

A mögöttes ok szinte minden esetben ugyanaz. Azzal a hiedelemmel mérgezik a felnövekv? generációkat, hogy a németeknek történelmi „b?neik” miatt kell bármit elviselniük mind a mai napig. Pedig egészen másról van szó, ráadásul más országok számára is tanulságokat rejt? módon. A bels? értékvesztés manipulált esetével állunk szemben, amikor azt látjuk, hogy a korábban stabil, vagyis a normális életet kényszerítik irracionális körülmények közé.

A német válságos helyzet amoralitása további két példával tökéletesen értelmezhet?, amib?l kiviláglik, miként került nyolcvanmillió értelmes ember tudathasadásos állapotba. Az egyik, szinte felfoghatatlan példa egy döbbenetes politikai logikából indult útjára. Az elmúlt napokban a német Kereszténydemokrata Unió (CDU) arról kezdett bels? vitát, hogy talán nevet kellene váltaniuk, mert szerintük a párt nevében található keresztény jel? nem elég vonzó a választóknak. Ja, hogy egy párt neve nem tartalmi, hanem szerintük formai kérdés, ez azért eléggé meglep?, még a XXI. század id?nként elkorcsosult világában is. A felvetésük háttere, hogy a CDU-pártvezet?k elkeseredett küzdelmet folytatnak saját politikai lehet?ségeik megtartásáért. Nem jelent gondot nekik, hogy ezért cserébe megváltoztassák pártjuk identitását. A karrier és pozíció mindenek fölött. Még csak föl sem merül bennük, hogy inkább nekik kellene eltávozniuk, átadva helyüket olyanoknak, akik még éreznek er?t az évtizedes elvek megtartásához. Önmaguk fels?bbrend?ségébe vetett hitük olyan mély és persze megátalkodott is egyben, hogy mások – párttagjaik – érdeke fel sem sejlik számukra.

Bizonyos fokig – második példaként – összefügg a pártkatonák dezertálásával a német katolikus egyház hitelvesztésének ügye. Amikor általában kerülnek el? a katolikus egyház bels? gondjai, a német egyház kiemelt publicitást kap a fanyalgó elemzések közepette. Egyre gyakrabban kerül el? az egyházzsakadás víziója, a bels? etikai ügyek vagy többek között a papi pálya kevésbé vonzó jellege.

A jól értesült megmondók f? érve, hogy azért csökken a hív?k száma, mert az egyház papjai erkölcsileg egyre romló állapotot mutatnak, különösen a papi pedofília a hívek elmaradásának legf?bb magyarázata.

Elemezzük kicsit ezt a fajta megközelítést, mivel nincs papi pedofília, ahogy pedagógusi, edz?i, orvosi vagy akár szül?i pedofília sincs. Csak gyermekmegrontás létezik, amit degenerált emberek követnek el. Azok élnek a „papi pedofília” kifejezés gyakori hangoztatásával, akik nemcsak a vallás eltörlésében érdekeltek, hanem pontosan azt a torz eszmét vallják, amit az LGBTQ világa képvisel. Ebb?l következ?en nem az egyház önvizsgálata biztosítja a kivezet? utat a hitvesztésb?l, hanem a társadalom átfogó újraértelmezésére van szükség. Mit miért kell, illetve nem kell megtenni, vagy még inkább, mit szabad elfogadni a szinte naponta változó ideológiai divathullámból? Egyszer?bben fogalmazva, a normális világ ismételt tértnyerése vezetheti vissza az embereket a valós értékekhez, ahogy az istentiszteletről a templom falai közé. Miközben a gyermekek szexuális védelme az egyik soha fel nem adható feladat, els?sorban a szül?k, de az egész társadalom számára.

Ha képesek vagyunk eltüntetni az emberi élet megrontásának mesterségesen létrehozott ered?jét, és elkapjuk a megrontókat, gyorsan helyreáll a rend. Megnyílhat az út – még német földön is – a hagyományokra épül? normális élethez történ? visszatéréshez.

Hiszen nem az egyház és nem a hitet követő emberek az okai a kialakult helyzetnek. Mindebből következően nem a társadalmaink, a mai generációk, vagy úgy általában a XXI. századi ember az eltévedett, hanem áldozatait lettünk egy tudatos támadásnak, mely kör országról országra terjed, és ami ma Németországra jellemző, holnap bárhol felbukkanhat, szétfeszítve az évszázados normalitások rendszerét. Egy pártszervezet nem arról szól – és nem csak a németeknél –, hogy vezetői érdekeit képviselje, akik egyébként készek cserbenhagyni híveiket és korábbi eszményeiket. Ilyen vezetői mentalitás mellett miért lenne meglepő, hogy sokan hitet veszítve fordulnak el a keresztény Európa tradícióitól vagy azok értékrendjétől. Törhetetlen, hogy a felnövekvő generációk, amelyek életkorukból adódóan bármire fogékonyak, olyan szemlélettel találkozzanak, aminek semmi köze az ember igazi valóságához.

Az emberek úgy általában, egyéni életük kilátástalanságából adódóan válhatnak prédájává a hitnélkülség prókátorainak. A hit és a vallási azonosulás egyéni döntés kérdése, amit szabadon megválaszthatunk. Nem lehet kényszerrel alkalmazni senkivel szemben, miként arra sincs senkinek mandátuma, hogy kivetkőztesse az embert emberi mivoltából egy amorf világ víziója miatt. Németország példa arra, mi ma a rossz irány. Ugyanakkor, önértelmezésünk sem rossz vagy jó példák összessége, hanem a józan ész erejéből fakadó normális világkép. Nekünk, magyaroknak – időnként egyre magányosabban – a Kárpátok lábánál nem a példakövetésnek, hanem a példaadásnak kell lennie a küldetésünknek.

Földi László

A szerző titkoszolgálati szakértő

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

